

МІНІСТЕРСТВО ФІНАНСІВ УКРАЇНИ
ДЕРЖАВНИЙ ПОДАТКОВИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Навчально-науковий інститут права
Кафедра кримінальної юстиції

Затверджено
Науково-методичною радою Університету,
протокол від « 17 » листопада 2021 № 1

Голова НМР С.А. Супруненко

Робоча програма
навчальної дисципліни
«Кримінальне право України (особлива частина)»
для підготовки здобувачів вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
спеціальності 262 "Правоохоронна діяльність"
денної та заочної форми навчання
Освітньо-професійна програма «Правоохоронна діяльність»
статус дисципліни: обов'язкова

Ірпінь 2021

Робоча програма обов'язкової навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» складена на основі освітньо-професійної програми «Правоохоронна діяльність» першого (бакалаврського) рівня, спеціальність – 262 «Правоохоронна діяльність», затверджених Вченою радою Університету ДФС України «_15_» «_04_» 2021 (протокол №_3_).

Укладачі:

В. АНТИПОВ, к.ю.н., професор, професор кафедри кримінальної юстиції

Н. ЛАГОВСЬКА, к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінальної юстиції

Рецензент:

Г.В. Дідківська д.ю.н., професор, професор кафедри кримінальної юстиції

А.О. Мілевська, доцент, к.ю.н., доцент кафедри приватного права

Гарант ОПШ

..... Г.Л. Чигрина, кандидат юридичних наук .доцент

Розглянуто і схвалено кафедрою кримінальної юстиції, протокол від «01» «12» 2021 р. № 1.

В. о. завідувача кафедри

Г. ДІДКІВСЬКА, д.ю.н., професор

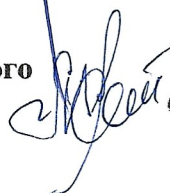
Розглянуто і схвалено Вченою радою Навчально-наукового інституту права протокол від «_16_» «_12_» 2021 №_1_.

Голова вченої ради ННІ права

В.В. Топчій, професор, д.ю.н.

Завідувач сектору навчально-методичного забезпечення освітнього процесу

С.В. Меднікова

Реєстраційний № _____

РЕЦЕНЗІЯ

на робочу програму
навчальної дисципліни
«Кримінальне право України (особлива частина)»
для підготовки здобувачів вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
спеціальності 262 "Правоохоронна діяльність"
денної та заочної форми навчання
Освітньо-професійна програма «Правоохоронна діяльність»
статус дисципліни: обов'язкова

Робоча програма з навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» підготовлена к.ю.н., професором, професором кафедри кримінальної юстиції В. АНТИПОВИМ, та к.ю.н., доцент, доцент кафедри кримінальної юстиції Н. ЛАГОВСЬКОЮ, відповідно до методичних вимог, має цілісну, послідовну та логічну структуру. Теми, викладені у робочій програмі, тісно пов'язані між собою за змістом, враховують специфіку підготовки та спрямовані на здобуття необхідних компетентностей освітньої програми підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня.

Зміст навчальної дисципліни та передбачена тематичним планом кількість годин взаємообумовлені та раціонально розподілені.

Запропоновано ряд тем, що підлягають вивченню аудиторно, та тих питань, які здобувачі повинні опрацювати самостійно та індивідуально. Підготовлений план семінарських занять, завдання для самостійної роботи та індивідуальна робота спрямовані на необхідність розвитку у здобувачів логічного мислення, вміння орієнтуватися у нормативно-правових актах чинного законодавства та приймати відповідні рішення. Робоча програма містить також питання для самоконтролю та контролю знань: поточного і підсумкового, список нормативно-правових актів і рекомендованої до вивчення чи ознайомлення наукової літератури.

В цілому, робоча програма розроблена на високому рівні та заслуговує на позитивний відгук, може використовуватись в освітньому процесі.

д. ю. н., професор,
професор кафедри
кримінальної юстиції

Г. ДІДКІВСЬКА

РЕЦЕНЗІЯ
на робочу програму
навчальної дисципліни
«Кримінальне право України (особлива частина)»
для підготовки здобувачів вищої освіти першого
(бакалаврського) рівня
спеціальності 262 "Правоохоронна діяльність"
денної та заочної форми навчання
Освітньо-професійна програма «Правоохоронна діяльність»
статус дисципліни: обов'язкова

Подана на рецензування робоча програма з навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)», розроблена з урахуванням вимог, які передбачені Порядком оформлення та видання навчально-методичної документації, що регламентує освітній процес.

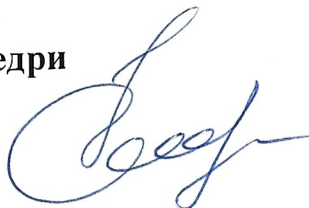
Зокрема, у робочій програмі визначена мета і завдання навчальної дисципліни; зазначено перелік компетентностей, формування яких забезпечує вивчення дисципліни та результати навчання; описано структуру та зміст тематичного курсу; зазначено усі види контролю, що застосовуються протягом семестру, та завдання для них, а також окреслено рекомендовану літературу.

За своїм змістом робоча програма побудована послідовно, системно, теми тісно пов'язані між собою та враховують специфіку підготовки здобувачів. Змістовні навантаження по кожній темі взаємообумовлені та раціонально розподілені. Кожна тема містить завдання для самостійного опрацювання, що спонукає здобувачів до навчально-наукового пошуку та розвиває навички правозастосування.

Методи оцінювання знань здобувачів повністю відповідають встановленим вимогам. Рекомендована література містить достатній перелік законодавчих та інших нормативно-правових актів, навчальних підручників, посібників та іншої спеціальної літератури відомих вітчизняних авторів.

В цілому робоча програма навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» відповідає навчально-методичним вимогам і заслуговує на впровадження у навчальний процес.

**К. ю. н., доцент, доцент кафедри
приватного права**

А. О. Мілевська

ЗМІСТ

1. Передмова.....	4
2. Опис навчальної дисципліни	4
2.1. Перелік компетентностей, формування яких забезпечує вивчення дисципліни.....	5
2.2. Результати навчання.....	6
2.3. Пререквізити та пост реквізити вивчення дисципліни.....	6
2.4. Структура навчальної дисципліни.....	8
3. Зміст навчальної дисципліни за змістовними модулями.....	13
4. Критерії оцінювання.....	13
5. Засоби оцінювання	16
6. Форми та перелік питань до поточного та підсумкового контролю.....	16
7. Рекомендована література	19
7.1. Основна.....	19
7.2. Допоміжна..	19
7.3. Інформаційні ресурси Інтернет	20
7.4. Міжнародні видання.....	21

1. ПЕРЕДМОВА

Кримінальне право України як навчальна дисципліна входить до комплексу навчальних дисциплін, які складають фундамент фахової підготовки майбутнього юриста. Враховуючи, що вчинення суспільно небезпечних діянь являє суттєву загрозу для розвитку України, як суверенної та незалежної, демократичної, соціальної, правової держави, вивчення положень кримінального права та правильне застосування кримінально-правових норм на практиці представляє велику значущість для ефективної боротьби зі злочинністю. Так, Кримінальний кодекс України проголосив своїм завданням правове забезпечення охорони прав і свобод людини і громадянина, власності, громадського порядку та громадської безпеки, довкілля, конституційного устрою України від злочинних посягань, забезпечення миру і безпеки людства, а також запобігання кримінальним правопорушенням.

Метою навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» є засвоєння студентами законодавчого визначення основних понять Особливої частини Кримінального кодексу; набуття навичок самостійного комплексного аналізу окремих складів кримінальних правопорушень, а також вміння визначення конкретних елементів відповідних складів кримінальних правопорушень; відпрацювання навичок та умінь правильного застосування отриманих теоретичних та методичних знань під час вирішення конкретних ситуаційних задач; формування у курсантів науково-обґрунтованих знань про кримінальний закон та про кримінальну відповідальність загалом, а також про тенденції розвитку кримінального законодавства України і інших держав, про заходи кримінально-правовому запобіганню злочинності. Підготовка висококваліфікованих фахівців правоохоронної діяльності, суду, прокуратури, які можуть критично оцінювати та застосовувати на практиці теоретичні постулати та інноваційні методи, здатні до постійного навчання і самовдосконалення.

Основними завданнями вивчення навчальної дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» є:

- систематизоване освоєння і закріплення у курсантів правильного орієнтування в діючому кримінальному законодавстві;
- набуття вміння застосовувати норми кримінального права при кваліфікації кримінальних правопорушень – перш за все кримінальних правопорушень, що вчинюються у сфері господарської діяльності, а також інших кримінальних правопорушень, які віднесені до підслідності органів фінансового розслідування та митної безпеки;
- сприяти вихованню у курсантів поважного ставлення до закону про кримінальну відповідальність як важливого засобу захисту людини, її прав, свобод і законних інтересів, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань;
- розкриття зв'язків кримінального права України з іншими галузями права, навчальними дисциплінами.

Форми навчання: лекції, самостійна робота фахівців другого (магістерського) рівня вищої освіти (робота з підручниками та іншими навчальними матеріалами, написання наукових доповідей, підготовка рефератів), індивідуальні заняття, семінарські заняття у різних формах (обговорення конкретних ситуацій, тестового опитування).

Методи навчання: вербальні (лекції, бесіди, дискусії), наочні та ілюстративні (презентації, відео, аналіз вироків за даними Єдиного державного реєстру судових рішень), практичні (вирішення конкретних правових ситуацій, кримінально-правова кваліфікація за конкретними фактами).

Організація поточного та підсумкового контролю знань. Формами контролю з дисципліни «Кримінальне право України (особлива частина)» є:

1. Поточний контроль: семінарські заняття.
2. Модульний контроль: контрольна робота.
3. Підсумковий контроль: екзамен

2. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Рівень вищої освіти галузь знань спеціальність ОПП	Характеристика навчальної дисципліни	
		денна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів - 5	Рівень вищої освіти: перший (бакалаврський)	Обов'язкова	
		Рік підготовки:	
Модулів – 2	Галузь знань: 26 «Цивільна безпека»	2-й	2-й
Змістових модулів - 2		Семестр	
Загальна кількість годин - 150		4-й	4-й
		Лекції	
		38 год.	6 год.
		Семінарські	
	Спеціальність: 262 «Правоохоронна діяльність»	36 год	4 год.
		Самостійна робота	
		73 год.	138 год.
		Індивід.-консульта. робота:	
		3 год.	2 год.
		Форма семестрового контролю: екзамен	

2.1. ПЕРЕЛІК КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ, ФОРМУВАННЯ ЯКИХ ЗАБЕЗПЕЧУЄ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ

Після вивчення навчальної дисципліни «Кримінальне право (особлива частина) здобувачі вищої освіти першого(бакалаврського) рівня ліній спеціальності 262 «Правоохоронна діяльність» повинні володіти такими компетенціями:

Інтегральна:

Здатність вирішувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері правоохоронної діяльності або у процесі навчання, що передбачає застосування певних теорій та методів правоохоронної діяльності і характеризується комплексністю та невизначеністю умов.

Загальні :

ЗК2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.

ЗК8. Здатність приймати обґрунтовані рішення.

Спеціальні:

СК3. Здатність професійно оперувати категоріально-понятійним апаратом права і правоохоронної діяльності

СК10. Здатність визначати належні та придатні для юридичного аналізу факти.

2.2. РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

ПРН3. Збирати необхідну інформацію з різних джерел, аналізувати і оцінювати її.

ПРН10. Виокремлювати юридично значущі факти і формувати обґрунтовані правові висновки.

ПРН11. Знати і розуміти сучасні правові доктрини, цінності та принципи функціонування національної правової системи.

2.3. ПРЕРЕКВІЗИТИ ТА ПОСТРЕКВІЗИТИ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ.

Навчальна дисципліна «Кримінальне право України (особлива частина)» вивчається на етапі підготовки здобувачів вищої освіти першого (бакалаврського) рівня після вивчення ними дисциплін: «Судові та правоохоронні органи», «Кримінальне право (загальна частина)», «Адміністративне право України», положень міжнародних актів та практики Європейського суду з прав людини та основних дисциплін професійно-практичного циклу, коли майбутні фахівці мають достатнє уявлення щодо умов їхньої майбутньої професійної діяльності та є базою для вивчення таких дисциплін, як: «Кримінологія», «Кримінально-виконавче право», «Кримінальне процесуальне право України», «Теоретичні основи кваліфікації кримінальних правопорушень» та інших.

СТРУКТУРА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
(денна форма навчання)

№	п/п	Змістові модулі	Кількість годин				
			Лекції (год.)	Семінарські заняття	Інд.-конс. робота під керівництвом викладача	СРС	Всього
МОДУЛЬ I - 3 залікових кредити (90 год.)							
ЗМ 1 (Теми 1-7)							
T.1		Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права. Основи кваліфікації кримінальних правопорушень	2	2		7	11
T.2		Злочини проти основ національної безпеки України. Кримінальні правопорушення проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина	2	2		7	11
T.3		Кримінальні правопорушення проти особи (проти життя, здоров'я, волі, статевої свободи)	4	4	3	6	17
T.4		Кримінальні правопорушення проти власності	4	4		7	15
T.5		Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності	4	4		7	15
T.6		Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки. Кримінальні правопорушення проти громадського порядку та моральності	2	2		7	11
T.7		Кримінальні правопорушення проти безпеки виробництва. Кримінальні правопорушення проти безпеки руху та експлуатації транспорту	2	2		6	10
Форма контролю: модульна контрольна робота (за рахунок семінарського заняття – 40хв.)							
Всього по модулю I:			20	20	3	47	90
МОДУЛЬ II - 2 залікових кредити (60 год.)							
ЗМ 2 (Теми 8-14)							
T.8		Кримінальні правопорушення проти довкілля. Кримінальні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші кримінальні правопорушення проти здоров'я населення	4	4		2	10

T.9	Кримінальні правопорушення у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації	4	2		4	10
T.10	Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів	2	2		4	8
T.11	Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Кримінальні правопорушення у сфері використання ЕОМ, систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку	2	2		4	8
T.12	Кримінальні правопорушення проти правосуддя	2	2		4	8
T.13	Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку, несення військової служби (військові кримінальні правопорушення)	2	2		4	8
T.14	Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку	2	2		4	8
Всього по модулю II:		18	16	0	26	60
Форма контролю: модульна контрольна робота (за рахунок семінарського заняття – 40хв.)						
Форма підсумкового контролю – екзамен.						
Разом годин з курсу:		38	36	3	73	150

(заочна форма навчання)

№	Змістові модулі	Кількість годин				
		Лекції (год.)	Семінарські заняття	Інд.-конс. робота під керівництвом викладача	СРС	Всього
МОДУЛЬ I - 3 залікових кредити (90 год.)						
ЗМ 1 (Теми 1-7)						

T.1	Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права. Основи кваліфікації кримінальних правопорушень	2	2		12	16
T.2	Злочини проти основ національної безпеки України. Кримінальні правопорушення проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина				12	12
T.3	Кримінальні правопорушення проти особи (проти життя, здоров'я, волі, статевої свободи)			2	12	14
T.4	Кримінальні правопорушення проти власності				12	12
T.5	Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності				12	12
T.6	Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки. Кримінальні правопорушення проти громадського порядку та моральності				12	12
T.7	Кримінальні правопорушення проти безпеки виробництва. Кримінальні правопорушення проти безпеки руху та експлуатації транспорту				12	12
Форма контролю: модульна контрольна робота (за рахунок семінарського заняття – 40хв.)						
Всього по модулю I:		2	2	2	84	90
МОДУЛЬ II - 2 залікових кредити (60 год.)						
ЗМ 2 (Теми 8-14)						
T.8	Кримінальні правопорушення проти довілля. Кримінальні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші кримінальні правопорушення проти здоров'я населення				8	10
T.9	Кримінальні правопорушення у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації				8	10
T.10	Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів				8	8
T.11	Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Кримінальні правопорушення у сфері використання ЕОМ, систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку	2			8	8
T.12	Кримінальні правопорушення проти правосуддя				8	8

T.13	Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку, несення військової служби (військові кримінальні правопорушення)				8	8
T.14	Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку	2	2		6	8
Всього по модулю II:		4	2	0	54	60
Форма контролю: модульна контрольна робота (за рахунок семінарського заняття – 40хв.)						
Форма підсумкового контролю – екзамен.						
Разом годин з курсу:		6	4	2	138	150

3. ЗМІСТ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ ЗА ЗМІСТОВНИМИ МОДУЛЯМИ

Змістовний модуль 1.

Тема 1. Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права. Основи кваліфікації кримінальних правопорушень .

План лекційного заняття:

1. Вступ. Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.
2. Поняття кваліфікації кримінальних правопорушень; суб'єкти та підстави кваліфікації. Методика аналізу конкретних складів злочину.
3. Наукові основи кваліфікації кримінальних правопорушень .

План семінарського заняття:

1. Поняття кваліфікації кримінальних правопорушень . Види кваліфікації.
2. Відмежування кримінальних правопорушень .
3. Конкуренція норм, відмінність від повторності кримінальних правопорушень .

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Процес кримінально-правової кваліфікації та його етапи.
2. Формула кваліфікації.
3. Склад злочину та кримінально-правова кваліфікація.
4. Значення правильної кваліфікації для здійснення правосуддя.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Що являє собою Особлива частина КК?
2. У чому виявляється єдність Загальної та Особливої частин КК?
3. Які є види кримінально-правових норм Особливої частини КК?
4. Що лежить в основі побудови системи Особливої частини КК?
5. Як визначаються поняття «кваліфікація кримінальних правопорушень », його складові характеристики?
6. Яка кваліфікація кримінальних правопорушень визнається офіційною?
7. Які наслідки можуть мати помилки у кваліфікації кримінальних правопорушень ?
8. Яку роль відіграє склад злочину у кваліфікації кримінальних правопорушень ?

Рекомендована література:

Основна [1,2, 4]
 Допоміжна: [1,3, 10,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [1-8]

Тема 2. Злочини проти основ національної безпеки України. Кримінальні правопорушення проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Поняття, загальна характеристика і види злочинів проти основ національної безпеки України
2. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України
3. Узагальнена характеристика кримінальних правопорушень проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.
4. Порушення недоторканості житла та порушення недоторканості приватного життя.

План семінарського заняття:

1. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України.
2. Порушення порядку фінансування політичної партії, передвиборної агітації, агітації з всеукраїнського або місцевого референдуму.
3. Підкуп виборця, учасника референдуму.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Дії, спрямовані на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади. Відмежування від державної зради.
2. Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками.
3. Порушення таємниці листування, телефонних розмов, телеграфної чи іншої кореспонденції, що передаються засобами зв'язку або через комп'ютер.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина».
2. Яка специфіка об'єктивної та суб'єктивної сторін складів злочинів проти національної безпеки?
3. Які кваліфікуючі ознаки дій, спрямованих на насильницьку зміну чи повалення конституційного ладу або на захоплення державної влади?
4. У чому полягає посягання на життя державного чи громадського діяча? Коли вважається цей злочин закінченим?
5. Що таке диверсія? Яким за структурою об'єктивної сторони є цей злочин?
6. У чому виявляються виборчі права громадян?
7. Що означає таємниця голосування?
8. У чому може виражатися з об'єктивної сторони перешкодження законній діяльності професійних спілок, політичних партій, громадських організацій за ст. 170 КК?
9. Визначте форми діяння, передбаченого ч. 1 ст. 176 КК.
10. З якою формою вини можуть бути вчинені злочини, передбачені у статтях 176 та 177 КК?

11. Які ознаки об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 162 КК?

Рекомендована література:

Основна: [1, 2, 5]
 Допоміжна: [1,3, 10,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [3,7]

Тема 3. Кримінальні правопорушення проти особи (життя, здоров'я, волі, статевої свободи).

План лекційного заняття :

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти особи.
2. Умисне вбивство.
3. Тілесні ушкодження.
4. Незаконне позбавлення волі або викрадення людини.
5. Зґвалтування.
6. Висновок.

План семінарського заняття:

1. Умисне вбивство за обтяжуючих обставинах.
2. Вбивство через необережність.
3. Умисне тяжке тілесне ушкодження.
4. Домашнє насильство.
5. Каткування.
6. Торгівля людьми. Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом.
7. Зґвалтування. Примушування до вступу в статевий зв'язок.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Проблеми кваліфікації вбивств з урахуванням юридичних ознак потерпілого.
2. Домашнє насильство.
3. Незаконне поміщення в заклад з надання психіатричної допомоги.
4. Кримінальна відповідальність за незаконну трансплантацію органів або тканин людини.
5. Суб'єкт і потерпілий в злочинах проти статевої свободи.

План індивідуально-консультаційної роботи:

1. Відмежування умисного вбивства (ст.115 КК) від умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого (ч.2 ст.121 КК).
2. Відмежування умисного тяжкого тілесного ушкодження, що спричинило смерть потерпілого (ч.2 ст.121 КК), від вбивства з необережності (ст.119 КК).
3. Форми домашнього насильства.
4. Відповідальність а кримінальні правопорушення проти волі особи та практика Європейського суду з прав людини.
5. Відповідальність а кримінальні правопорушення проти статевої свободи та статевої недоторканості особи та практика Європейського суду з прав людини.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина.
2. Як визначається умисне вбивство в КК?
3. З якого віку може наставати кримінальна відповідальність за вбивство?
4. Які є види вбивств?

5. Що являє собою особлива жорстокість при умисному вбивстві?
6. Що являє собою замовлення на вчинення умисного вбивства?
7. За яких обставин пом'якшується відповідальність за умисне вбивство?
8. Як визначається в КК тяжке тілесне ушкодження?
9. Які тяжкі тілесні ушкодження вважаються небезпечними для життя в момент їх заподіяння?
10. Якими ознаками характеризується легке тілесне ушкодження?
11. Чим відрізняються злочини, передбачені статтями 139 і 140 КК?
12. Які досліди над людиною слід визнавати незаконними?
13. Які порушення порядку трансплантації органів або тканин людини можуть бути віднесені до злочинних?
14. Який стан особи визнається небезпечним для її життя згідно із ст. 135 КК?
15. За якими ознаками відрізняються злочини, передбачені ст. 135 та ст. 136 КК?
16. Що являє собою незаконне позбавлення волі людини?

Рекомендована література:

Основна [1,2, 5]

Допоміжна: [1,3, 10,12]

Інформаційні ресурси: [1-10]

Міжнародні видання: [6, 8]

Тема 4. Кримінальні правопорушення проти власності.

План лекційного заняття :

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти власності.
2. Поняття та ознаки викрадення, відмінність від інших кримінальних правопорушень проти власності..
3. Критерії кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності за способом заволодіння майном.
4. Кваліфікуючі ознаки кримінальних правопорушень проти власності (повторність, проникнення у житло, інше приміщення чи сховище).
5. Шахрайство (ст.190 КК) та заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою (ст.192 КК).

План семінарського заняття :

1. Неоподатковуваний мінімум доходів громадян як критерій кваліфікації кримінальних правопорушень та визначення розміру покарання.
2. Вимагательство, відмінність від грабежу і розбою.
3. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем.
4. Умисне знищення або пошкодження майна.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Шахрайство. Відмінність від заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою.
2. Критерії кваліфікації кримінальних правопорушень проти власності за розміром предмету злочину (розміром завданої шкоди).
3. Поняття «відкритості» викрадення майна як ознаки грабежу.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Що є предметом кримінальних правопорушень проти власності?

2. Яка різниця між об'єктом і предметом кримінальних правопорушень проти власності?
3. Які кримінальні правопорушення належать до групи корисливих, пов'язаних з незаконним вилученням і обертанням чужого майна?
4. Які кримінальні правопорушення проти власності належать до некорисливих?
5. Чим відрізняється грабіж від крадіжки?
6. Які обов'язкові ознаки розбою?
7. Як відмежовується розбій від насильницького грабежу? Момент закінчення розбою.
8. Як відмежовується вимагання від насильницького грабежу та розбою?
9. За якими ознаками розмежовуються привласнення та розтрата майна?
10. Що таке шахрайство? Які способи шахрайства передбачені у законі?
11. Чим відрізняється заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою від шахрайства?
12. Які об'єктивні та суб'єктивні ознаки є обов'язковими для складу привласнення особою знайденого або чужого майна, що випадково опинилося у неї? Як відмежовується цей злочин від крадіжки?

Рекомендована література:

Основна [1,3,4]

Допоміжна: [1,3, 10,12]

Інформаційні ресурси: [1-10]

Міжнародні видання: [1,5]

Тема 5. Кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності.

План лекційного заняття :

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності.
2. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів.
3. Незаконні дії з документами на переказ, платіжними картками та іншими засобами доступу до банківських рахунків, електронними грошима, обладнанням для їх виготовлення.
4. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.
5. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).

План семінарського заняття :

1. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів.
2. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).
3. Незаконне виготовлення, підроблення, використання або збут незаконно виготовлених, одержаних чи підроблених контрольних марок.
4. Доведення банку до неплатоспроможності.
5. Шахрайство з фінансовими ресурсами.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів. Відмінність від зберігання або транспортування алкогольних напоїв чи тютюнових виробів, на яких немає марок акцизного податку встановленого зразка (ст.164-5 КАП).
2. Протидія законній господарській діяльності. Відмінність від вимагання.

3. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів). Відмінність від шахрайства з фінансовими ресурсами.
4. Легалізація (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом (ст.209 КК). Відмінність від придбання, отримання, зберігання чи збут майна, одержаного злочинним шляхом (ст.198 КК).

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина».
2. Яке значення для кваліфікації контрабанди (ст. 201 КК) мають спосіб вчинення дій, предмети злочину та їх вартість?
3. Чим відрізняється ухилення від сплати податків (ст. 212 КК) від їх несвоєчасної сплати?
4. Яке значення предикатного діяння для визначення предмета та суб'єкта легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом?
5. За якими ознаками приховування стійкої фінансової неспроможності (ст. 220 КК) відрізняється від фіктивного банкрутства (ст. 218 КК)?
6. Яким є співвідношення шахрайства з фінансовими ресурсами (ст. 222 КК), а також обману покупців та замовників (ст. 225 КК) з шахрайством як злочином проти власності (ст. 190 КК)?
7. Як розмежовуються ухилення від сплати податків (ст.21 КК) від надання завідомо неправдивої інформації з метою одержання пільг щодо податків (ст.222 КК)?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 4]
 Допоміжна: [1,3, 10,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [1,5]

Тема 6. Кримінальні правопорушення проти громадської безпеки. Кримінальні правопорушення проти громадського порядку та моральності.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти громадської безпеки, а також кримінальних правопорушень проти громадського порядку та моральності.
2. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.
3. Створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань.
4. Хуліганство.

План семінарського заняття:

1. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.
2. Терористичний акт та інші терористичні злочини.
3. Створення злочинної організації.
4. Бандитизм.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань.
2. Порухнення встановлених законодавством вимог пожежної безпеки.
3. Умисне знищення або пошкодження об'єктів житлово-комунального господарства.

4. Завідомо неправдиве повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності.
5. Втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність.

Перелік питань для самоконтролю:

1. У яких складах кримінальних правопорушень проти громадської безпеки зброя є предметом злочину, а в яких – засобом вчинення злочину?
2. За створення яких стійких злочинних об'єднань передбачена відповідальність у розділі IX Особливої частини КК?
3. За якими ознаками розмежовують бандитизм від розбою.
4. Як визначені в законодавстві терміни: «тероризм», «терористична діяльність», «терористичний акт», «терорист», «терористичні злочини»?
5. У чому різниця між незаконним поводженням зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст. 263 КК) і незаконним поводженням з радіоактивними матеріалами (ст. 265 КК)?
6. У чому полягає різниця між незаконним поводженням з предметами, що становлять підвищену небезпеку для оточення, і порушеннями правил поводження з ними?
7. У яких нормах розділу IX Особливої частини КК передбачені спеціальні підстави звільнення від кримінальної відповідальності, у чому їх суть і відмінність від добровільної відмови від злочину?
8. Які діяння характеризують об'єктивну сторону групового порушення громадського порядку?
9. Які ознаки відмежовують цей злочин від масових заворушень та від хуліганства, вчиненого групою осіб?
10. Які ознаки характеризують об'єктивну сторону масових заворушень? У чому особливість суб'єктивної сторони та суб'єкта цього злочину?
11. У чому особливість об'єктивної сторони злочину, передбаченого ст. 295 КК, — заклики до вчинення дій, що загрожують громадському порядку?
12. Які дії утворюють об'єктивну сторону хуліганства? Що таке особлива зухвалість та винятковий цинізм?
13. У чому особливість мотиву вчинення хуліганства?
14. Які діяння визнаються законом жорстоким поводженням з тваринами і які тварини можуть бути предметом цього злочину?
15. Що є об'єктом і предметом ввезення, виготовлення, зберігання, збуту чи розповсюдження порнографічних предметів? Яка мета його вчинення і які кваліфікуючі ознаки цього злочину?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 4]
 Допоміжна: [1,3,5,10,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [1]

Тема 7. Кримінальні правопорушення проти безпеки виробництва. Кримінальні правопорушення проти безпеки руху та експлуатації транспорту.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти безпеки виробництва, а також кримінальних правопорушень проти безпеки руху та експлуатації транспорту.
2. Порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою.

3. Порухення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.

План семінарського заняття:

1. Порухення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.
2. Незаконне заволодіння транспортним засобом.
3. Порухення чинних на транспорті правил.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Порухення вимог законодавства про охорону праці.
2. Порухення правил, що стосуються безпечного використання промислової продукції або безпечної експлуатації будівель і споруд.
3. Блокування транспортних комунікацій, а також захоплення транспортного підприємства.

План індивідуально-консультаційної роботи:

1. Сукупність деяких кримінальних правопорушень (ст.260, ст.212, ст.258 КК та інші) зі злочинном, передбаченим ст.255 КК «Створення злочинної організації».
2. Особливості причинного зв'язку як ознаки порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами (СТ.286 КК)..
3. Кримінально-правова кваліфікація створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань (ст.260 КК).
4. Кримінально-правова кваліфікація незаконного поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами (ст.263 КК). Сукупність з іншими злочинами.
5. Відповідальність за кримінальні правопорушення у сфері господарської діяльності та практика Європейського суду з прав людини.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Що являє собою діяння при вчиненні кримінальних правопорушень проти безпеки виробництва?
2. Які види суспільно небезпечних наслідків передбачені в нормах КК, що забезпечують безпеку виробництва?
3. Якими формами вини характеризується суб'єктивна сторона кримінальних правопорушень проти безпеки виробництва?
4. Хто може бути визнаний суб'єктом кримінальних правопорушень проти безпеки виробництва?
5. Що являє собою система транспортних кримінальних правопорушень ?
6. Що є предметом злочину, передбаченого ст. 277 КК?
7. Чим відрізняється порушення правил повітряних польотів від злочину, передбаченого ст. 276 КК?
8. Що слід розуміти під транспортними засобами у статтях 286, 287, 289 і 290 КК?
9. Якими нормативними актами регулюються безпека руху та експлуатація автотранспорту та міського електротранспорту?
10. Чим характеризується об'єктивна сторона злочину, передбаченого ст. 286 КК?
11. Що таке випуск в експлуатацію технічно несправних транспортних засобів та інші порушення правил їх експлуатації?
12. Які особливості причинного зв'язку складу злочину, передбаченого ст.287 КК та хто може бути його суб'єктом?
13. У чому виявляється незаконне заволодіння транспортним засобом?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 4]
 Допоміжна: [1,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [1]

Тема 8. Кримінальні правопорушення проти довкілля. Кримінальні правопорушення у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші кримінальні правопорушення проти здоров'я населення.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти довкілля.
2. Незаконне полювання.
3. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші кримінальні правопорушення проти здоров'я населення.
4. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення чи пересилання наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів з метою (без мети) збуту (статті 307 і 309 КК).

План семінарського (практичного) заняття:

1. Незаконна порубка або незаконне перевезення, зберігання, збут лісу.
2. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель (ст.239-1 КК) та незаконне заволодіння землями водного фонду в особливо великих розмірах (ст.239-2 КК).
3. Посів або вирощування снотворного маку чи конопель.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Виконати завдання до семінарських занять та самостійної роботи (Тема #8). Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина».
2. Незаконне заволодіння ґрунтовим покривом (поверхневим шаром) земель (ст.239-1 КК) та Незаконне заволодіння землями водного фонду в особливо великих розмірах (ст.239-2 КК).
3. Використання коштів, здобутих від незаконного обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів, прекурсорів, отруйних чи сильнодіючих речовин або отруйних чи сильнодіючих лікарських засобів.
4. Фальсифікація лікарських засобів або обіг фальсифікованих лікарських засобів.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина. (Спеціальність - 262 «Правоохоронна діяльність»)
2. Хто може бути суб'єктом кримінальних правопорушень проти довкілля? Які особливості кваліфікації дій службових осіб, що вчинили ці злочини?
3. Які кримінальні правопорушення проти довкілля можуть бути вчинені умисно, а які — з необережності?
4. У яких злочинах проти довкілля обов'язковою ознакою виступають спосіб, місце, час їх вчинення?
5. Що слід вважати під «істотною шкодою», «тяжкими наслідками» у злочинах проти довкілля?
6. У чому полягає незаконність порубки лісу?
7. У чому полягає незаконність полювання?

8. Які виділяються види кримінальних правопорушень проти здоров'я населення?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 5]
 Допоміжна: [1,3,5,10,12]
 Інформаційні ресурси: [1-10]
 Міжнародні видання: [1]

Тема 9. Кримінальні правопорушення у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері охорони державної таємниці, недоторканості державних кордонів, забезпечення призову та мобілізації.
2. Незаконне перетинання державного кордону України та суміжні злочини.
3. Ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу. Ухилення від призову за мобілізацією.

План семінарського заняття:

1. Розголошення державної таємниці. Втрата документів, що містять державну таємницю.
2. Передача або збирання відомостей, що становлять службову інформацію, зібрану у процесі оперативно-розшукової, контррозвідувальної діяльності, у сфері оборони країни. Розмежування цього злочину від шпигунства.
3. Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Втрата документів, що містять державну таємницю. Відмінність від службової недбалості.
2. Незаконне переправлення осіб через державний кордон України.
3. Ухилення від військового обліку або спеціальних зборів.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Що таке державна таємниця?
2. Які відомості не можуть бути віднесені до державної таємниці?
3. З якого моменту розголошення державної таємниці вважається закінченим злочином?
4. Хто може бути суб'єктом розголошення державної таємниці?
5. Яка специфіка суб'єктивної сторони втрати документів, що містять державну таємницю?
6. Хто може бути суб'єктом втрати документів, що містять державну таємницю?
7. У яких діях виявляється об'єктивна сторона незаконного переправлення осіб через державний кордон України?
8. Якими ознаками характеризується суб'єктивна сторона складу злочину – порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї?
9. З якого моменту незаконне перетинання державного кордону України вважається закінченим злочином?
10. Що є об'єктом кримінальних правопорушень, які порушують порядок комплектування Збройних Сил України?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3]

Допоміжна: [3,5,11,13]

Інформаційні ресурси: [1-5]

Міжнародні видання: [1,2]

Тема 10. Кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян та кримінальні правопорушення проти журналістів.
2. Опір представникові влади, працівникові правоохоронного органу, державному виконавцю, приватному виконавцю, члену громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовцеві, уповноваженій особі Фонду гарантування вкладів фізичних осіб.
3. Підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів.

План семінарського заняття:

1. Незаконне перешкоджання організації або проведенню зборів, мітингів, походів і демонстрацій.
2. Втручання в діяльність працівника правоохоронного органу, судового експерта, працівника державної виконавчої служби, приватного виконавця.
3. Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу. Погроза або насильство щодо журналіста. Погроза або насильство щодо державного чи громадського діяча.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань. Відмінність від вимагання.
2. Підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів. Відмінність від службового підроблення.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина».
2. Хто може бути потерпілим від злочину, передбаченого ст. 342 КК?
3. Які насильницькі кримінальні правопорушення проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування та об'єднань громадян передбачені КК?
4. Які діяння утворюють об'єктивну сторону складів кримінальних правопорушень, передбачених статтями 343, 344 КК.
5. Що слід розуміти під посяганням на життя осіб, зазначених у ст. 348 і ст. 348-1 КК?
6. У чому полягає самовільне присвоєння владних повноважень або звання службової особи?
7. Що є предметом кримінальних правопорушень, передбачених ст. 357 і ст.358 КК?
8. Які об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ст. 357 КК?

9. Які об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ст. 358 КК?
10. Як слід кваліфікувати використання особою документа, який вона сама підробила?
11. У чому відмінність предметів кримінальних правопорушень, передбачених статтями 357 та 358 КК?
12. Які об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ст. 354 КК?
13. Які об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ст. 355 КК?
14. У чому відмінність примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань від вимагання?
15. Які об'єктивні, суб'єктивні та кваліфікуючі ознаки злочину, передбаченого ст. 356 КК?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 5]
 Допоміжна: [3,5,11,13]
 Інформаційні ресурси: [1-5]
 Міжнародні видання: [1,2]

Тема 11. Кримінальні правопорушення у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг. Кримінальні правопорушення у сфері використання ЕОМ, систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг.
2. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.
3. Службова недбалість.
4. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері використання ЕОМ, систем та комп'ютерних мереж і мереж електрозв'язку.
5. Несанкціоноване втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку.

План семінарського заняття:

1. Зловживання владою або службовим становищем (ст.366 КК). Відмежування від заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем (ст.191 КК).
2. Перевищення влади або службових повноважень працівником правоохоронного органу.
3. Службове підроблення (ст.365 КК). Відмінність від підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів (ст.358 КК).
4. Створення з метою використання, розповсюдження або збуту шкідливих програмних чи технічних засобів, а також їх розповсюдження або збут.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Службова особа: поняття і види. Відмінність визначення службової особи у частинах 3 і 4 ст.18 КК та примітці до ст.164 КК.

2. Службова недбалість. Відмінність від порушення вимог законодавчих та інших нормативно-правових актів про охорону праці службовою особою підприємства, установи, організації (частини 1 і 2 ст.271 КК).
3. Відмінність незаконного збагачення від прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою .
4. Кваліфікація несанкціонованого втручання в роботу електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), автоматизованих систем, комп'ютерних мереж чи мереж електрозв'язку з метою викрадення майна.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Виконати тести за даною темою. Див.: Портал дистанційної освіти, курс «Кримінальне право України. Особлива частина».
2. У чому полягають ознаки об'єктивної сторони кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності?
3. Які ознаки неправомірної вигоди як ознаки складів кримінальних правопорушень у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг?
4. Як співвідносяться визначення службової особи у частинах 3 і 4 ст.18 та у примітці до ст.364 КК?
5. Яка особа може бути визнана службовою особою публічного права і які категорії (види) цих службових осіб виділяє кримінальний закон?
6. Що таке службове зловживання і перевищення влади або службових повноважень і за якими ознаками відрізняються ці злочини?
7. Якими ознаками характеризується офіційний документ як предмет службового підроблення?
8. У чому полягає об'єктивна сторона службового підроблення?
9. У чому полягає об'єктивна та суб'єктивна сторона службової недбалості?
10. За якими ознаками службова недбалість відрізняється від службового зловживання?
11. Якими ознаками характеризується об'єктивна сторона складу злочин, передбаченого ст.368 КК?
12. За яких умов одержання неправомірної вигоди визнається вчиненням за попередньою змовою групою осіб?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 4]
 Допоміжна: [1,3,5,11,13]
 Інформаційні ресурси: [1-5]
 Міжнародні видання: [2]

Тема 12. Кримінальні правопорушення проти правосуддя.

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти правосуддя.
2. Завідомо незаконні затримання, привід, домашній арешт або тримання під вартою.
3. Втручання в діяльність судових органів.
4. Примушування давати показання.
5. Невиконання судового рішення.

План семінарського заняття:

1. Притягнення завідомо невинного до кримінальної відповідальності. Постановлення суддею (судьями) завідомо неправосудного вироку, рішення, ухвали або постанови.

2. Примушування давати показання. Відмінність від тактичних прийомів розслідування кримінальних правопорушень .
3. Розголошення відомостей про заходи безпеки щодо особи, взятої під захист.
4. Відмова свідка від давання показань або відмова експерта чи перекладача від виконання покладених на них обов'язків.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Ухилення від відбування покарання у виді обмеження волі та у виді позбавлення волі (ст.390 КК). Відмінність від невиконання вироку (частина 1 ст. 382 КК).
2. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину (ст.383 КК). Відмінність від завідомо неправдивого повідомлення про загрозу безпеці громадян, знищення чи пошкодження об'єктів власності (ст.259 КК).
3. Введення в оману суду або іншого уповноваженого органу. Відмінність від завідомо неправдивого повідомлення про вчинення злочину.

Перелік питань для самоконтролю:

1. На які групи можуть бути розподілені всі кримінальні правопорушення проти правосуддя за їх безпосередніми об'єктами?
2. У чому полягає об'єктивна сторона і суб'єктивна сторона складу злочину, передбаченого 372 КК.
3. У чому полягає об'єктивна сторона і суб'єктивна сторона складу злочину, передбаченого 372 КК.
4. Хто може бути суб'єктом примушування давати показання?
5. Які ознаки характеризують об'єктивну та суб'єктивну сторони завідомо незаконних затримання, приводу, арешту або тримання від вартою?
6. У чому полягає об'єктивна сторона втручання в діяльність судових органів?
7. Якими ознаками характеризується об'єктивна та суб'єктивна сторони погрози або насильства щодо судді, народного засідателя чи присяжного?
8. За якими ознаками погроза або насильство щодо судді відрізняється від суміжних із цим діянням кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи?
9. Які ознаки характеризують об'єктивну та суб'єктивну сторони посягання на життя судді, народного засідателя чи присяжного?
10. Чим відрізняється посягання на життя судді, народного засідателя чи присяжного від суміжних кримінальних правопорушень проти життя особи?

Рекомендована література:

Основна: [1, 4, 5]
 Допоміжна: [3,5,11,13]
 Інформаційні ресурси: [1-5]
 Міжнародні видання: [1,2]

Тема 13. Кримінальні правопорушення проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини).

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика військових кримінальних правопорушень .
2. Самовільне залишення військової частини або місця служби.
3. Дезертирство.

План семінарського заняття:

1. Непокора. Відмежування від невиконання наказу.

2. Опір начальникові або примушування його до порушення службових обов'язків.
3. Погроза або насильство щодо начальника.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Порушення статутних правил взаємовідносин між військовослужбовцями за відсутності відносин підлеглості.
2. Ухилення від військової служби шляхом самокалічення або іншим способом. Відмежування від дезертирства.
3. Порушення статутних правил вартової служби чи патрулювання.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Суб'єкт військових кримінальних правопорушень .
2. Проблеми кваліфікації військових кримінальних правопорушень, вчинених у співучасті.
3. Як відмежувати самовільне залишення частини від дезертирства?
4. Як відмежувати непокору від невиконання наказу?
5. Відмежування кримінальних правопорушень проти порядку збереження та користування військовим майном від кримінальних правопорушень проти власності.
6. Поняття, система та загальна характеристика кримінальних правопорушень, відповідальність за які передбачена міжнародними конвенціями.

Рекомендована література:

Основна: [1, 3]

Допоміжна: [5,11,13]

Інформаційні ресурси: [1,2,5]

Міжнародні видання: [1,2]

Тема 14. Кримінальні правопорушення проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку

План лекційного заняття:

1. Вступ. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
2. Виготовлення, поширення комуністичної, нацистської символіки та пропаганда комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів.
3. Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни.

План семінарського заняття:

1. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
2. Виготовлення, поширення комуністичної, нацистської символіки та пропаганда комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів.
3. Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни.

План самостійної роботи здобувачів вищої освіти:

1. Порушення законів та звичаїв війни.
2. Кримінальні правопорушення проти осіб та установ, що мають міжнародний захист.
3. Найманство.

Перелік питань для самоконтролю:

1. Чи має значення для кваліфікації злочину, передбаченого ст. 436 КК, яка війна пропагується і між якими державами?
2. Хто відноситься до суб'єктів злочину, передбаченого ст. 436 КК?
3. У чому полягає значення міжнародного права для кваліфікації порушення законів та звичаїв війни (ст. 438 КК)?
4. Яка особа визнається найманцем? Хто може бути суб'єктом найманства (ст. 447 КК)?
5. Які дії зі зброєю масового знищення визнаються злочинними за статтями 439 та 440 КК?
6. У чому полягають основні відмінності екоциду (ст. 441 КК) від кримінальних правопорушень проти довкілля (статті 236-254 КК)?
7. Які ознаки суб'єктивної сторони геноциду мають вирішальне значення для його відмежування від кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи?

Рекомендована література:

Основна: [1, 3, 4]

Допоміжна: [3,5,11,13]

Інформаційні ресурси: [1-5]

Міжнародні видання: [1,2]

4. КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Денна форма навчання

Модуль 1 = 20 балів								Контрольна робота 6 балів	Екзамен 50 балів	Підсумкова атестація М1+М2+ екзамен = 100 балів
Тема	1	2	3	4	5	6	7			
Семінар. заняття	2	2	2	2	2	2	2			
Сам. робота	Оцінювання самостійної роботи здійснюється під час семінарських занять та написання контрольної роботи									
Модуль 2 = 30 балів										
Тема	8	9	10	11	12	13	14	Контрольна робота 6 балів		
Семінар. заняття	2	2	2	2	2	2	2			
Сам. робота	Оцінювання самостійної роботи здійснюється під час семінарських занять та написання контрольної роботи									
Комп'ютерне тестування								5 балів		
Індивідуально-консультаційна робота								5 балів		

Шкала оцінювання роботи здобувачів вищої освіти на семінарських заняттях

Кількість балів	Критерії оцінювання
2	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.

1	Володіє навчальним матеріалом в достатньому обсязі, аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, однак не достатньо глибоко розкриває зміст теоретичних питань. Правильно вирішив більшість тестові завдання
0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань. Не вирішив жодного тестового завдання.

Критерії оцінювання контрольних робіт.

Формою проміжного поточного контролю є контрольні роботи, які проводяться у письмовій формі та кожна з яких оцінюється від 0 до 6 балів.

Розподіл балів за різні види завдань в межах контрольної роботи

Вид завдання	Максимальна кількість балів за виконання
Теоретичні питання	4 бали
Тестовий блок	2 бали
Всього	6 балів

Критерії оцінювання відповіді на теоретичне питання

Критерії оцінювання	Кількість балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який у повному обсязі дав відповіді на всі питання. При цьому використовував актуальну наукову термінологію, належним чином обґрунтовував свої думки та зробив узагальнені підсумки.	4 бали
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який в основному розкрив зміст теоретичних питань. Проте, при висвітленні деяких питань не вистачало достатньої аргументації, допускалися при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки	3 бали
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який дав фрагментарні відповіді на теоретичні питання (без аргументації й обґрунтування, підсумків), у відповідях присутні неточності та помилки або відповідь дана лише на окремі питання.	1-2 бали
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який дав неправильну відповідь на всі теоретичні питання, допустив істотні помилки, оперував неактуальною застарілою інформацією або відповіді на питання відсутні взагалі.	0 балів

Критерії оцінювання тестового блоку

Критерії оцінювання	Кількість балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який повністю розкрив всі питання та використовував для цього наукову літературу та власну думку	2
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який розкрив сутність лише окремих питань та використовував для цього наукову літературу та власну думку	1
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який взагалі не розкрив сутність визначень	0

Заочна форма навчання

Модуль 1 = 20 балів								Контрольна робота 10 балів	Екзамен 50 балів	Підсумкова атестація М1+М2+ екзамен= 100 балів
Тема	1	2	3	4	5	6	7			
Семінар. заняття	10									
Сам. робота	Оцінювання самостійної роботи здійснюється під час семінарських занять та написання контрольної роботи									
Модуль 2 = 30 балів										
Тема	8	9	10	11	12	13	14			
Семінар. заняття							10			
Сам. робота	Оцінювання самостійної роботи здійснюється під час семінарських занять та написання контрольної роботи									
Комп'ютерне тестування								5 балів		
Індивідуально-консультаційна робота								15 балів		

Шкала оцінювання роботи здобувачів вищої освіти заочної форми навчання на семінарських заняттях

Кількість балів	Критерії оцінювання
10-7	В повному обсязі володіє навчальним матеріалом, вільно самостійно та аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, використовуючи при цьому обов'язкову та додаткову літературу. Правильно вирішив усі тестові завдання.
7-4	Володіє навчальним матеріалом в достатньому обсязі, аргументовано його викладає під час усних виступів та письмових відповідей, однак не достатньо глибоко розкриває зміст теоретичних питань. Правильно вирішив більшість тестові завдання
4-2	Не в повному обсязі володіє навчальним матеріалом. Фрагментарно, поверхово (без аргументації та обґрунтування) викладає його під час усних виступів та письмових відповідей, недостатньо розкриває зміст теоретичних питань та практичних завдань, допускаючи при цьому суттєві неточності, правильно вирішив меншість тестових завдань
2-0	Не володіє навчальним матеріалом та не в змозі його викласти, не розуміє змісту теоретичних питань та практичних завдань. Не вирішив жодного тестового завдання.

Критерії оцінювання контрольної роботи для заочної форми навчання

Формою проміжного поточного контролю для заочної форми навчання є контрольна робота, яка проводиться у письмовій формі та оцінюється від 0 до 10 балів.

Розподіл балів за різні види завдань в межах контрольної роботи

Вид завдання	Максимальна кількість балів за виконання
Теоретичні питання	6 балів (2 питання по 3 бали)
Тестовий блок	4 бали
Всього	10 балів

Критерії оцінювання відповіді на теоретичне питання

Критерії оцінювання	Кількість балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який у повному обсязі дав відповіді на всі питання. При цьому використовував актуальну наукову термінологію, належним чином обґрунтував свої думки та зробив узагальнені підсумки.	6-5 балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який в основному розкрив зміст теоретичних питань. Проте, при висвітленні деяких питань не вистачало достатньої аргументації, допускалися при цьому окремі неістотні неточності та незначні помилки	4-3 балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який дав фрагментарні відповіді на теоретичні питання (без аргументації й обґрунтування, підсумків), у відповідях присутні неточності та помилки або відповідь дана лише на окремі питання.	2-1 бали
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який дав неправильну відповідь на всі теоретичні питання, допустив істотні помилки, оперував неактуальною застарілою інформацією або відповіді на питання відсутні взагалі.	1-0 балів

Критерії оцінювання тестового блоку

Критерії оцінювання	Кількість балів
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який повністю розкрив всі питання та використовував для цього наукову літературу та власну думку	2
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який розкрив сутність лише окремих питань та використовував для цього наукову літературу та власну думку	1
Оцінюється робота здобувача вищої освіти, який взагалі не розкрив сутність визначень	0

Критерії оцінювання індивідуальної роботи.

Індивідуальна робота здійснюється у формі дослідницького проекту – написання тез і оцінюється від 0 до 15 балів.

Шкала оцінювання індивідуальної роботи здобувачів вищої освіти

Критерії оцінювання	Кількість балів
Послідовність, логічність написання тез, а також підготовка презентації та, відповідно, захист.	15-10
Послідовність, логічність написання тез, але без підготовки презентації та захисту.	10-5
Підготовка матеріалу для написання тез .	5-1
Не підготовлено матеріал для написання тез	0

Підсумкове оцінювання знань здобувачів вищої освіти здійснюється за результатами поточного контролю (від 0 до 100 балів).

Критерієм успішного проходження здобувачем освіти підсумкового оцінювання є отримання не менше 50 балів за поточний контроль

Таблиця відповідності результатів контролю знань за різними шкалами й критеріями оцінювання

Переведення даних 100-бальної шкали оцінювання в національну шкалу та шкалу за системою ЄКТС здійснюється в такому порядку:

Сума балів за 100-бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Критерії оцінювання	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
					Екзамен/Диференційований залік	Залік
90-100	A	відмінно	Здобувач вищої освіти виявляє особливі творчі здібності, вміє самостійно здобувати знання, без допомоги викладача знаходить та опрацьовує необхідну інформацію, вміє використовувати набуті знання і вміння для прийняття рішень у нестандартних ситуаціях, переконливо аргументує відповіді, самостійно розкриває власні обдарування і нахили	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
80-89	B	дуже добре	Здобувач вищої освіти вільно володіє вивченим обсягом матеріалу, застосовує його на практиці, вільно розв'язує вправи і задачі у стандартних ситуаціях, самостійно виправляє допущені помилки, кількість яких незначна	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
70-79	C	добре	Здобувач вищої освіти вміє зіставляти, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача; в цілому самостійно застосовувати її на практиці; контролювати власну діяльність; виправляти помилки, серед яких є суттєві, добирати аргументи для підтвердження думок			
60-69	D	задовільно	Здобувач вищої освіти відтворює значну частину теоретичного	Середній (репродуктивний)	Задов.	

			матеріалу, виявляє знання і розуміння основних положень; з допомогою викладача може аналізувати навчальний матеріал, виправляти помилки, серед яких є значна кількість суттєвих	ний)		
50-59	E	достатньо	Здобувач вищої освіти володіє навчальним матеріалом на рівні, вищому за початковий, значну частину його відтворює на репродуктивному рівні			
35-49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні окремих фрагментів, що становлять незначну частину навчального матеріалу	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
0-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту	Здобувач вищої освіти володіє матеріалом на рівні елементарного розпізнання і відтворення окремих фактів, елементів, об'єктів			

Сума балів за 50-бальною шкалою	Оцінка в ЄКТС	Значення оцінки ЄКТС	Рівень компетентності	Оцінка за національною шкалою	
				Екзамен/диференційований залік	залік
40-50	A	відмінно	Високий (творчий)	відмінно	зараховано
40-44	B	дуже добре	Достатній (конструктивно-варіативний)	добре	
35-39	C	добре			
30-34	B	задовільно	Середній (репродуктивний)	задовільно	
25-29	E	достатньо			
17-24	PX	незадовільно з можливістю повторного складання семестрового контролю	Низький (рецептивно-продуктивний)	незадовільно	не зараховано
0-16	P	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням залікового кредиту			

5.ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання під час вивчення курсу «Кримінальне право (особлива частина)» є:

- модульні контрольні роботи;
- стандартизовані тести;
- командні проекти;
- аналітичні звіти, реферати, есе;
- презентації результатів виконаних завдань та досліджень;
- комп'ютерне тестування на платформі MOODLE;
- виступи на наукових заходах;
- інші види індивідуальних та групових завдань;
- екзамен.

Поточний контроль реалізується на семінарських заняттях, при виконанні тестів і контрольних робіт, написання творчих завдань тощо.

Метою підсумкового контролю, що проводиться наприкінці кожного кредитного модуля, є визначення рівня володіння курсантами знаннями з навчальної дисципліни відповідно до рейтингової системи оцінювання знань.

6. ФОРМИ ТА ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДО ПОТОЧНОГО ТА ПІДСУМКОВОГО КОНТРОЛЮ

Контрольні заходи для визначення підсумкових знань за перший і другий модулі, проводяться у письмовому вигляді та включають такі види завдань:

- теоретичні питання;
- завдання понятійного апарату.

Контрольний захід, для визначення підсумкових знань з навчальної дисципліни, проводиться у письмовому вигляді та включає такі види завдань:

- теоретичні питання;
- тестові завдання;
- кримінально-правова кваліфікація за умовами ситуативного завдання (казусу).

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ З КУРСУ

1. Поняття, система і значення Особливої частини кримінального права.
2. Кримінально-правова кваліфікація: поняття, значення, порядок та прийоми здійснення.
3. Посягання на територіальну цілісність і недоторканність України.
4. Державна зрада. Шпигунство.
5. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти життя та здоров'я особи.
6. Умисне вбивство. Відмінність від посягання на життя державного чи громадського діяча.
7. Вбивство через необережність.
8. Відмінність тяжкого тілесного ушкодження, яке спричинило смерть потерпілого, від умисного вбивства та вбивства через необережність.
9. Умисне легке тілесне ушкодження, його види.
10. Домашнє насильство
11. Каткування.
12. Погроза вбивством.
13. Незаконне проведення абортів або стерилізації.
14. Залишення в небезпеці.

15. Незаконне позбавлення волі або викрадення людини. Захоплення заручників.
16. Насильницьке зникнення.
17. Торгівля людьми
18. Використання малолітньої дитини для заняття жебрацтвом.
19. Згвалтування. Відмінність від сексуального насильства.
20. Сексуальне насильство відмінність від примушування до вступу в статевий зв'язок.
21. Узагальнена характеристика кримінальних правопорушень проти виборчих, трудових та інших особистих прав і свобод людини і громадянина.
22. Підкуп виборця, учасника референдуму.
23. Порушення рівноправності громадян залежно від їх расової, національної належності, релігійних переконань, інвалідності та за іншими ознаками
24. Порушення недоторканності житла.
25. Узагальнена характеристика кримінальних правопорушень проти власності, їх система.
26. Поняття та ознаки викрадення, відмінність від інших кримінальних правопорушень проти власності.
27. Неоподатковуваний мінімум доходів громадян як критерій кваліфікації кримінальних правопорушень та визначення розміру покарання
28. Крадіжка. Відмінність від грабежу та привласнення випадково знайденого.
29. Грабїж. Види грабежу. Відмінність від крадіжки та від розбою.
30. Розбій. Відмінність від грабежу та від вимагання.
31. Вимагання. Відмінність від розбою та від катування.
32. Шахрайство. Відмінність від заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою.
33. Привласнення, розтрата майна або заволодіння ним шляхом зловживання службовим становищем. Відмінність від крадіжки.
34. Заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою. Відмінність від шахрайства та від привласнення, розтрата майна.
35. Умисне знищення або пошкодження майна.
36. Загальна характеристика кримінальних правопорушень у сфері господарської діяльності.
37. Контрабанда.
38. Незаконне виготовлення, зберігання, збут або транспортування з метою збуту підакцизних товарів.
39. Протидія законній господарській діяльності. Відмінність від вимагання.
40. Ухилення від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів).
41. Доведення до банкрутства.
42. Незаконне полювання.
43. Створення злочинної організації.
44. Бандитизм. Відмінність бандитизму від розбою.
45. Терористичний акт.
46. Створення не передбачених законом воєнізованих або збройних формувань
47. Незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.
48. Порушення правил безпеки під час виконання робіт з підвищеною небезпекою.
49. Порушення правил безпеки дорожнього руху або експлуатації транспорту особами, які керують транспортними засобами.
50. Незаконне заволодіння транспортним засобом.
51. Хуліганство.
52. Жорстоке поводження з тваринами.
53. Втягнення неповнолітніх у злочинну діяльність.

54. Незаконне виробництво, виготовлення, придбання, зберігання, перевезення, пересилання чи збут наркотичних засобів, психотропних речовин або їх аналогів.
55. Посів або вирощування снотворного маку чи конопель.
56. Розголошення державної таємниці. Відмежування від втрати документів, що містять державну таємницю.
57. Порушення порядку в'їзду на тимчасово окуповану територію України та виїзду з неї.
58. Ухилення від призову на строкову військову службу, військову службу за призовом осіб офіцерського складу. Ухилення від призову за мобілізацією.
59. Погроза або насильство щодо працівника правоохоронного органу. Відмежування від опору та втручання в діяльність працівника правоохоронного органу.
60. Посягання на життя працівника правоохоронного органу, члена громадського формування з охорони громадського порядку і державного кордону або військовослужбовця.
61. Примушування до виконання чи невиконання цивільно-правових зобов'язань. Відмежування від вимагання.
62. Підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів.
63. Створення з метою використання, розповсюдження або збуту шкідливих програмних чи технічних засобів, а також їх розповсюдження або збут.
64. Службова особа: поняття і види.
65. Зловживання владою або службовим становищем. Відмежування від заволодіння чужим майном шляхом зловживання службовою особою своїм службовим становищем (ст.191 КК).
66. Перевищення влади або службових повноважень.
67. Службове підроблення (ст.365 КК). Відмежування від підроблення документів, печаток, штампів та бланків, збут чи використання підроблених документів, печаток, штампів (ст.358 КК).
68. Службова недбалість.
69. Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою.
70. Незаконне збагачення (ст.368-5 КК).
71. Зловживання впливом.
72. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти правосуддя.
73. Завідомо незаконні затримання, привід, арешт або тримання під вартою.
74. Примушування давати показання.
75. Невиконання судового рішення.
76. Завідомо неправдиве повідомлення про вчинення злочину.
77. Завідомо неправдиве показання.
78. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти встановленого порядку несення військової служби (військові злочини). Поняття військового злочину.
79. Непокора. Відмежування від невиконання наказу.
80. Самовільне залишення військової частини або місця служби. Відмежування від дезертирства.
81. Загальна характеристика кримінальних правопорушень проти миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку.
82. Планування, підготовка, розв'язування та ведення агресивної війни.
83. Виготовлення, поширення комуністичної, нацистської символіки та пропаганда комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів
84. Порушення законів та звичаїв війни
85. Найманство.

7. РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

7.1. Основна:

1. Конституція України від 28 черв. 1996 р. // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141. (ред. від 12 черв. 2013 р.)– URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр>.
2. Кримінальний кодекс України: чинне законодавство зі змінами та допов. Станом на 2.08.2021. – К. ПАЛИВОДА А.В., 2021.- 264 с. – (Кодекси України).
3. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13 квіт. 2012 р. № 4651-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2013. – № 9–10. – № 11–12. – № 13. – Ст. 88 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show./4651-17>.
4. Кримінально-виконавчий кодекс України від 11 лип. 2003 р. № 1129-IV // Офіційний вісник України. – 2003. – № 33. – Ст. 1767 (ред. від 9 черв. 2013 р.) [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show./1129-15>.
5. Антипов В.І. Кримінально-правова кваліфікація: навч. посіб. / В.І. Антипов, В.В.Антипов. – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2019. – 120 с.

7.2. Допоміжна:

1. Адміністративна та кримінальна відповідальність за правопорушення (злочини) у сфері безпеки дорожнього руху: навч. посіб. / А. І. Перепелиця, А. О. Собакарь, М. В. Палій [та ін.]; М-во внутр. справ України, Донец. юрид. ін-т Луган. держ. ун-ту внутр. справ ім. Е. О. Дідоренка. - Донецьк: Ноулідж, Донец. від-ня, 2018. - 304 с.
2. Актуальні проблеми кримінально-правової кваліфікації: навч. посіб. / за заг. ред В.В. Топчія; наук. ред. В.І. Антипова. – Вінниця : ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – 896 с.
3. Андрушко П. П. Злочини у сфері службової діяльності: кримінально-правова характеристика [Текст] : навч. посіб. П. П. Андрушко, А. А. Стрижевська. - Юрисконсульт, 2020. - 342 с.
4. Антипов В.І. Фальсифікація виборів: як це робиться: документальне видання. / В.І. Антипов В.І., В.Ф. Рибаченко – Київ : Молодь, 2017. – 158 с.
5. Антонюк Н. Кримінальна відповідальність за заподіяння майнової шкоди шляхом обману або зловживання довірою / Н.О. Антонюк. - Львів: ПАІС, 2019. - 216 с.
6. Бантишев О. Ф. Злочини у сфері службової діяльності(питання кваліфікації) / О. Ф. Бантишев. - К. : МАУП, 2018. - 127 с.
7. Болдарь Г. Є. Кримінальна відповідальність за вчинення злочинів проти власності / Г. Є. Болдарь, Д. В. Каменський. - Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2019. - 184 с.
8. Брич Л.П. Злочини проти статевої свободи та статевої недоторканості особи за законодавством України / Л.П. Брич. - Львів, 2017. - 83 с.
9. Вартилецька І. А. Протидія незаконному обігу наркотиків: історія, практика, законодавство / А. Вартилецька, Д. Й. Никифорчук, О. М. Стрільців та ін. / за ред. Джужи О. М. - К., 2016. - 240 с.
10. Вереша Р. В. Кримінальне право України. Загальна частина : навч. посіб. / Р. В. Вереша. – 2-ге вид. – К. : Центр учб. л-ри, 2015. – 320 с.
11. Гуторова Н. О. Кримінально-правова охоронадержавних фінансів України / Н. О. Гуторова. - Харків : Ви-во Національного університету внутрішніх справ. 2019. - 320 с
12. Данилевська Ю. О., Каменський Д. В. Злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів та інші злочини проти здоров'я

населення: проблеми кримінально-правової кваліфікації: практ. посібник. - Луганськ : РВВ ЛДУВС ім. Е.О. Дідоренка, 2018.- 288 с.

13. Демидова Л.М. Проблеми кримінально-правової відповідальності за заподіяння майнової шкоди в Україні (майнова шкода як злочинний наслідок): теорія, закон, практика.- Х.: Право, 2018. –752 с.

14. Діордіца І. В. Кримінальне право України / І. В. Діордіца. – К. : Вид. О. С. Ліпкан, 2019. – 288 с.

7.3. Інформаційні ресурси Інтернет:

1. Офіційний сайт Верховної Ради України [Пошукова система]/ <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/main>

2. Офіційний сайт Кабінету Міністрів / <http://www.kmu.gov.ua/control/>

3. Офіційний сайт Верховного Суду України / <http://www.scourt.gov.ua/>

4. Портал судової влади України / <http://www.court.gov.ua/>

5. Єдиний державний реєстр судових рішень України [Пошукова система] / <http://reyestr.court.gov.ua/>

6. Національна наукова бібліотека ім. В.І. Вернадського [Пошукова система] / <http://www.nbuv.gov.ua/>

7. Європейський суд з прав людини / <http://www.echr.coe.int/echr/>

8. Рада Європи / <http://www.coe.int/>

9. Інституційний репозитарій Університету ДФС України (наукові і науково-методні видання викладачів Університету) / <http://ir.nusta.edu.ua/jspui/browse?type=author>

10. Портал дистанційної освіти Університету ДФС України (навчальні курси кафедри кримінального права та кримінології) / <http://moodle.nusta.edu.ua/course/index.php?categoryid=50>

7.4. Міжнародні видання:

1. Catherine Elliott and Frances Quinn (2018). Criminal Law. – 7th ed., 2018. – P:47-161.

2. Graeme R. Newman, General Editor (2010). Crime and Punishment around the World. – 430 p.

3. Jonathan Herring. Criminal Law: Text, Cases and Materials. Fifth Edition. – Oxford University Press, 2020. – P:70-132.

4. Local Community – Public Security.–Warszawa: Institute of public affairs, 2019. – ss.292, (C.75-78).

5. Zapobieganie przestepczosci w spolecznosciach lokalnych. / Pod redakcia Janiny Czapskiej I Witolda Krupiarza. – Warszawa: Instytut spraw publicznych, 1999. – С.276-280

6. Великая хартия вольностей (Magna Carta) 1215 г.

7. Віденська конвенція про право міжнародних договорів 1969 року // Міжнародне співробітництво України у правовій сфері: Збірник міжнародних документів / Упоряд. В. Дріжджаний О. Павличенко О. Уманський. – Харків: Фоліо, 1998. – С. 200-210.

8. Европейская социальная хартия // Збірка договорів Ради Європи. Українська версія. – К.: Парламентське видавництво, 2000. – С. 65-87.

9. Європейська конвенція про запобігання тортурам та нелюдському або такому, що принижує гідність, поводженню чи покаранню від 28 листопада 1987 р., ратифікованою Україною 24 січня 1997 р.

10. Загальна декларація прав людини // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Кучеренко. – 2-ге вид. – К.: Юрінформ, 1992. – С. 18-24.
11. Конвенція о принудительном или обязательном труде // Міжнародне законодавство про охорону праці: В 3 т. / Упоряд. Е.М. Теличко. – К.: Основа, 1997. – Т. 1. – С. 353-363.
12. Конвенція ООН проти катувань та інших жорстоких, нелюдських або таких, що принижують гідність, видів поводження і покарання від 10 грудня 1984 р., ратифікованою УРСР 26 січня 1987 р.
13. Конвенція про захист прав і основних свобод людини 1950 року // Офіційний вісник України. – 1998. – № 13.
14. Міжнародний пакт про громадянські і політичні права // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Кучеренко. – 2-ге вид. – К.: Юрінформ, 1992. – С. 36-58.
15. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права // Права людини. Міжнародні договори України, декларації, документи / Упоряд. Ю.К. Кучеренко. – 2-ге вид. – К.: Юрінформ, 1992. – С. 24-36.
16. Парижская Хартия для новой Европы // Правда. – 1990. – 22 ноября.
17. Перший Протокол до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Збірка договорів Ради Європи. Українська версія. – К.: Парламентське видавництво, 2000. – С.47-51.
18. Протокол № 11 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Дженіс Марк, Кей Річард, Бредлі Ентоні. Європейське право у галузі прав людини: джерела і практика застосування: Пер. з англ. – К.: АртЕк, - 1997. – С. 555-567.
19. Протокол № 2 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Дженіс Марк, Кей Річард, Бредлі Ентоні. Європейське право у галузі прав людини: джерела і практика застосування: Пер. з англ. – К.: АртЕк, 1997. – С. 542-543.
20. Протокол № 4 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Збірка договорів Ради Європи. Українська версія. – К.: Парламентське видавництво, 2000. – С.51-55.
21. Протокол № 6 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Збірка договорів Ради Європи. Українська версія. – К.: Парламентське видавництво, 2000. – С. 55-59.
22. Протокол № 7 до Конвенції про захист прав і основних свобод людини // Збірка договорів Ради Європи. Українська версія. – К.: Парламентське видавництво, 2000. – С. 59-65.